

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หากลูกทำความผิดแม้เพียงเล็กน้อยที่สุด มายาจะกลืนกินลูกด้วยวิธีการเช่นนั้นที่ลูกจะออกห่างจากความเป็นเพื่อนกับพระเจ้า ดังนั้นจงระมัดระวังและอยู่อย่างรู้ตัว
- คำถาม:** อะไรคือกฎระเบียบเพื่อที่จะนั่งอยู่ในชั้นเรียนของพระเจ้า
- คำตอบ:** ผู้ที่จำพอได้อย่างถูกต้องแม่นยำเท่านั้นที่จะนั่งอยู่ในชั้นเรียนนี้ได้ ผู้ที่นั่งอยู่ที่นี้ต้องมีการจดจำระลึกถึงที่ไร้การเจือปน หากขณะนั่งอยู่ที่นี้ ลูกเฝ้าแต่จดจำผู้อื่น นั่นก็จะทำลายบรรยากาศ และยังสร้างความเสียหายให้กับงานรับใช้อย่างมากอีกด้วย เพราะกฎระเบียบของที่นี่เข้มงวดอย่างยิ่ง จึงไม่มีการเติบโตขยายตัวมากมายนัก
- คำถาม:** ลูกจะบอกถึงสภาพของลูกๆ ว่าเป็นอย่างไรได้จากเรื่องใด
- คำตอบ:** ในโลกที่เจ็บป่วยจากความเพลิดเพลนทางประสาทสัมผัสนี้ เมื่อลูกเผชิญหน้ากับข้อสอบและเริ่มร้องไห้ ผู้อื่นก็จะบอกได้ว่าสภาพของลูกเป็นเช่นไร ลูกต้องไม่ร้องไห้
- เพลง:** จงมองดูใบหน้าของท่านในกระจกหัวใจของท่าน!

โอมซานติ ใครที่พูดว่า “ปราณ” (พลังชีวิตในร่างกาย) หรือ “ดวงวิญญาณ” พวกเขาพูดว่า พลังชีวิตได้จากผู้นี้ไปแล้ว ดังนั้นดวงวิญญาณได้จากไปแล้ว ดวงวิญญาณจึงเป็นพลังชีวิต ไม่ใช่ร่างกาย พ่อถามลูกๆ ดวงวิญญาณว่า ลูกเป็นดวงวิญญาณบาปหรือดวงวิญญาณบุญ ลูกทั้งหลายเชื่อว่าตนเองไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า จงถามตนเอง ดวงวิญญาณว่า ฉันได้ทำบาปใดไว้บ้าง ฉันทำบาปเหล่านั้นเมื่อไหร่ ทุกคนคือ ดวงวิญญาณบาป แต่นั่นก็ต่างลำดับกันไป แล้วใครที่เป็นดวงวิญญาณบุญที่ต่างลำดับกันเล่า ใครคือดวงวิญญาณบาปอันดับหนึ่ง บาร์ตเคยบริสุทธิ์ แต่เวลานี้ไม่บริสุทธิ์ วันนั้นมนุษย์ทั้งหมดได้กลายเป็นทาสของมายา พวกเขากลายเป็นทาสของมายามาถึงครึ่งวงจร จากนั้นพวกเขาก็ทำให้มายาตกเป็นทาส และเมื่อมันเองที่พวกเขาถูกเรียกว่า ดวงวิญญาณบุญ ลักษณะและนารายณ์ คือ เทวาเทวี เวลานี้พวกเขาไปอยู่ที่ไหนกัน ไม่ได้มีเพียงแค่ลักษณะและนารายณ์เท่านั้นในยุคทอง แต่ยังมีราชวงศ์ทั้งหมดของพวกเขาด้วย บาร์ตในเวลานั้นบริสุทธิ์ ที่นั่นมีมนุษย์ที่มีคุณธรรมอันสูงส่ง มีคำกล่าวว่า เต็มเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ ดังนั้นพวกเขาจึงเคยเป็นดวงวิญญาณบุญ แล้วก็มีคำกล่าวว่า ศาสนาสูงสุดของพวกเขา คือ ศาสนาแห่งความไม่รุนแรง พวกเขาจึงไร้ความรุนแรงเช่นกัน ความรุนแรงมีสองความหมาย ความรุนแรงหมายถึงการฆ่าหรือการทุบตี การฆ่าก็ยังมีสองประเภทด้วยเช่นกัน นั่นคือการฆ่าด้วยดาบของต้นหาคะ และอีกหนึ่งนั่นคือ การฆ่าผู้อื่นด้วยความโกรธ นั่นก็เป็นความรุนแรงเช่นกัน ในเวลานี้ทุกคนเป็นดวงวิญญาณบาป ผู้คนพูดว่า ฉันไร้คุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม พวกเขาต่างลำดับกันไปใหม่ อย่างไรก็ตามพวกเขาคือดวงวิญญาณบาป ดังนั้นเมื่อพ่อมา พวกเขาควรจะทำท่านได้ ลูกพูดถึงพ่อสูงสุด ท่านไม่มีพ่อ แต่ท่านเป็นพ่อของทุกคน ท่านเป็นครูของทุกคน พ่อสูงสุดที่อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดนั้นไม่มีพ่อของตนเอง คนอื่นๆ มีพ่อ แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางกาก็ยังมีพ่อ มีคำกล่าวว่า ขอลารวะต่อชีวา ดังนั้นท่านเป็นพ่อใช่ไหม พ่อไม่ได้เข้าไปสู่การใช้ชาติเกิด แต่ท่านถือกำเนิดเพียงครั้งเดียวในวงจร ผู้คนพูดถึงชิพชยันติ (วันเกิดของชีวา) นั่นจึงเป็นการเกิดของท่าน ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ไม่รู้ว่า ชีวากำเนิดอย่างไร พวกเขาพูดถึงชิพราตรีแต่เป็นราตรีใดเล่า ผู้คนลุ่มลูกคลุกคลานในตอนกลางคืนเพราะความมืด จากนั้นในหนทางบัตติ พวกเขาก็ขอให้ผู้คนลงอาบในแม่น้ำคงคา ไปแสวงบุญยังสถานที่ทั้งสี่ ทำสิ่งนี้... ดังนั้นสิ่งเหล่านั้นคือ การลุ่มลูกคลุกคลาน นี่คือ กลางคืน ยุคทองและยุคเงิน คือ กลางวัน มีความสุขในยุคทอง จึงไม่จำเป็นต้องจดจำพระเจ้าที่นั่น มีคำกล่าวว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าเมื่อมีความทุกข์ ดังนั้นเพราะผู้ที่บัตติจดจำพระเจ้าและบำเพ็ญเพียรทางจิตวิญญาณ พวกเขาจึงไม่บริสุทธิ์ บาร์ตถูกกล่าวว่าไม่บริสุทธิ์ เพราะบาร์ตนั้นเคยบริสุทธิ์ เมื่อเคยเป็นศาสนาเทพ ดวงวิญญาณจึงบริสุทธิ์ ไม่มีศาสนาอื่นใดในยุคทอง ทุกดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ของศาสนาอื่นๆ มีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ จากนั้นจึงไปสู่อาณาเขตสูงสุด พวกเขาไม่ได้เข้าไปสู่ยุคทอง ที่นั่นมีความสุข ความสงบและความมั่งคั่งในยุคทอง ที่นั่นมีเพียงผลรางวัลเท่านั้น ที่นั่นเวลานี้ ลูกๆ ทำตามคำสั่งเดียว ที่นั่นในบ้านหลังเดียว ลูกๆ ได้รับคำสั่งจำนวนมากมาย ผู้เป็นพ่ออาจจดจำคณะ และลูกๆ ของเขาก็อาจจดจำหนุมาน สิ่งเหล่านั้นจึงเป็นคำสั่งที่มากมาย ที่นี้ลูกได้รับมรดกของตนเองจากพ่อจริงๆ แล้วใครก็ตามที่ถูกเรียกได้ว่า “บาบา” คานธีก็เคยเป็นบาบุด้วย แต่เขาก็ไม่ใช่พ่อของทุกคน ผู้เดียวคือ พ่อที่ไร้ขีดจำกัด พ่อมาและปลดปล่อยลูกออกจากโซ่ตรวน แม้กระทั่งโซ่ตรวนของบัตติก็

ยังมี พวกเขาไม่เข้าใจว่า ตนเองไม่บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้คนที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์ ลูกเชื่อพ่อที่แท้จริงผู้เดียวนี้ ไม่มีใครห้ามไม่ให้ลูกไปยังชุมนุมทางจิตอื่นๆ ที่นี้ลูกถูกห้ามอย่างสิ้นเชิง จนกว่าลูกจำพอได้แล้วเท่านั้น ลูกไม่อาจนั่งอยู่ในชั้นเรียนได้ เพราะลูกไม่มีค่าจนกระทั่งลูกมีการจดจำระลึกถึงนั้น มายาทำให้ลูกไร้ค่า มีค่ากล่าวว่า ฉันไร้คุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม ทุกคนร้องเพลงนี้ นั่นหมายถึงทุกคนไม่บริสุทธิ์ พวกเขาดูหมิ่นแม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางก้า สายตาของพวกเขาเป็นเช่นไร โลกที่พวกเขาเห็นก็เป็นเช่นนั้น หากบางคนที่นั่งอยู่ที่นี้เฝ้าแต่จดจำผู้อื่น นั่นก็ยังเป็นการจดจำระลึกถึงที่มีสิ่งเจือปน ถึงแม้ว่าจะไม่มีการจดจำระลึกถึงที่มั่นคงเช่นนั้น เพราะมายาตัดโยคะสติปัญญาของลูก แต่พ่อก็สอนลูกถึงวิธีที่จะเชื่อมต่อโยคะสติปัญญา ในเวลาสุดท้าย การจดจำระลึกถึงของลูกจะมั่นคง เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำช่วงเวลาสุดท้าย “หากลูกต้องการที่จะรู้เกี่ยวกับความสุขเหนือประสาทสัมผัส ให้ถามโกปและโกปี” สถาบันนี้ไม่ได้เติบโตมากมายนัก เพราะกฎระเบียบของที่นี่เข้มงวดมาก จนกว่าลูกรู้จักพอ ไม่เช่นนั้นลูกไม่อาจนั่งอยู่ในชั้นเรียนนี้ได้ จนกว่าลูกได้รู้จักพอ เพราะที่นี้จะต้องมีการจดจำระลึกถึงที่ไร้สิ่งใดเจือปน ผู้อื่นไม่อาจทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะได้ พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ เวลานี้เป็นดินแดนของความหลือกวาง มีค่ากล่าวว่า ร่างกายหลือกวาง มายาก็หลือกวาง และทั้งโลกก็ยงหลือกวางอีกด้วย สิ่งนี้ดำเนินไปถึงครึ่งวงจร ยกตัวอย่าง เมื่อพ่อคนหนึ่งมาสู่หนทางของความรู้ เขาต้องทำให้สิ่งสร้างของตนเองกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน หากลูกๆ ไม่กลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาก็จะไม่เชื่อฟัง ในครอบครัวหนึ่ง หากคนหนึ่งอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่อีกคนไม่ได้อยู่อย่างบริสุทธิ์ก็จะมีทะเลาะเบาะแว้งกัน เหตุนี้เองหัวใจของผู้คนจึงห่อเหี่ยว เมื่อผู้คนรับฟังสิ่งนี้ที่นี้ พวกเขาก็จะพูดว่า นี่เป็นสิ่งที่ดี แต่ทันทีที่พวกเขาออกไป พวกเขาก็จะกลับมาเป็นเช่นเดิม พวกเขาเชื่อในสิ่งที่ชัณยาสซีพูดว่า เป็นไปไม่ได้ที่จะอยู่บ้านกับครอบครัวและคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ ดังนั้นพวกเขาจึงถามว่า เราจะทำเช่นนั้นได้อย่างไร อย่างไรก็ตามที่นี้ลูกต้องทำสัญญา แม้แต่ลูกๆ ก็พูดว่า พวกเขากลับมาบริสุทธิ์ ครึ่งวงจรเราเคยเรียกหา โอ ผู้ประทานการหลุดพ้นในชีวิต ได้โปรดมาด้วยเถิด! และในเวลานี้ท่านได้มาแล้ว เวลาที่เราจะฟังท่านหรือฟังคนอื่นเล่า พ่อพูดว่า หากลูกไม่ฟังพ่อ ลูกจะไปสู่ยุคทองได้อย่างไร หากลูกไม่มาเป็นลูกของพ่อ ลูกก็ไร้ค่า แล้วลูกก็จะอยู่ที่นี้ไม่ได้ เป็นเรื่องยากสำหรับบุคคลเช่นนั้นที่จะอยู่ที่นี้ เมื่อพวกเขาเป็นเหมือนหงส์กับนกกระสา พวกเขาจะอยู่ด้วยกันได้อย่างไรเล่า บางครั้งภรรยาอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่สามีไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นภรรยาจึงเรียกหา พ่อพูดว่า ลูกๆ ลูกจะต้องอดทนอย่างมาก โอ เค ลูกออกไปทำงาน ไปและล้างจาน! ทั้งหมดที่ลูกต้องการคือ จาปาตีหนึ่งชิ้น ล้างจานเสียดีกว่าที่จะยุ่งเกี่ยวกับกิเลส แม้กระทั่งพ่อทางกายก็ไม่ได้ให้การลี้ภัยแก่ลูกสาวของตนเอง พ่อทางกายจะพูดว่า เราได้ผูกมือของลูกไว้กับเขาเพื่อสิ่งนี้ ดังนั้นลูกจะต้องยุ่งเกี่ยวกับกิเลส อย่างไรก็ตามพ่อเหนือโลกพูดว่า จงให้ท่านแล้วล้างรายจะถูกขจัดทิ้งไป จงให้ท่านกิเลสทั้งห้า เพื่อที่ล้างรายจะถูกขจัดทิ้งไป แล้วลูกจะกลับมา 16 องศาสมบูรณ์เต็มเหมือนพระจันทร์ ศรีกฤษณะเคย 16 องศาสมบูรณ์เต็ม เวลานี้ไม่มีองศาหลงเหลืออยู่เลย เวลาที่ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่า พวกเขาไม่บริสุทธิ์ แต่หากลูกบอกพวกเขาว่าพวกเขาเป็นขาวนรก พวกเขาก็จะไม่พอใจ เวลานี้ราชา ราชินีและปวงประชา ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ยุคทองคือ โลกที่สูงส่ง ไม่มีใครร้องไห้ในยุคทอง ดังนั้นที่นี้เช่นกันลูกไม่มีสิทธิ์ที่จะร้องไห้ เมื่อลูกร้องไห้ก็หมายความว่าสภาพของลูกมีบางสิ่งที่ขาดหายไป เมื่อพ่อกำลังให้อ่านาจปกครองแก่ลูกถึง 21 ชาติเกิด แล้วเหตุใดลูกจึงร้องไห้เล่า อย่างไรก็ตามลูกก็ลืมสิ่งนี้ นี่คือ โลกแห่งความเจ็บป่วย โลกที่ทุกคนเพลิดเพลินอยู่กับประสาทสัมผัส ยุคทองคือ โลกที่เป็นไร้ความเจ็บป่วย (นิโรกิ) และเป็นโลกของโยคี ที่นี้ลูกต้องจดจำพอ หากลูกไม่จดจำท่าน ลูกก็กำลังทำลายงานรับใช้ เพราะลูกทำลายบรรยากาศ ที่นี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ลูกไม่อาจกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการให้ท่านแก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ หากลูกให้บางสิ่งแก่ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาก็จะทำบางสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์กับสิ่งนั้น ที่นี้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ที่นั่นผู้ที่บริสุทธิ์จะปฏิสัมพันธ์กับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ คำว่า “มีสิ่งเจือปน” นั้นแย่มาก ในตอนเริ่มต้น แม้กระทั่งบัคตีก็ไม่มีสิ่งเจือปน พวกเขากราบไหว้บูชาชิวาเท่านั้น ต่อมาพวกเขาก็เริ่มบูชาเหล่าเทพแล้วบัคตีก็รำใจกุณิ เวลานี้ผู้คนกราบไหว้บูชาแม้กระทั่งมนุษย์ พวกเขาล้างเท้าชัณยาสซี แล้วก็ดื่มมน้ำนั้น การกราบไหว้บูชามนุษย์เป็นการกราบไหว้บูชาสัตว์ลธาตุ นั่นคือการบูชาร่างกายที่ทำขึ้นจากวัตถุธาตุทั้งห้า พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด เหตุนี้เองจึงมีค่ากล่าวว่า ลูกของคนตาบอดก็จะตาบอด ลูกคือ ลูกของผู้เดียวที่มองเห็น ดังนั้นลูกทุกคนจึงมองเห็น ผู้คนเหล่านั้นเฝ้าแต่ล้มลูกคลุกคลานไปในความมืด มีค่ากล่าวว่า กูรูบราห์มา กูรูวิษณุ กูรูชางก้า เป็นสิ่งผิดที่จะพูดเช่นนั้น วิษณุคือ ผู้ที่อยู่ในยุคทอง เขามีประสบการณ์กับรางวัลของตนเอง แล้วก็มีกูรูบราห์มาด้วย แต่เป็นเช่นนั้นได้ก็ต่อเมื่อพ่อเข้ามาในร่างของเขา แล้วผู้นี้จะมีประโยชน์ใดเล่าจนกระทั่งพอได้มา พ่อที่ไร้ขีดจำกัดพูดว่า ผู้ที่ทำตามศรัทธาของพ่อ คือ ลูกที่มีค่าของพ่อ เช่นที่รัฐบาลออกคำสั่ง ในท่านองเดียวกัน รัฐบาลพันดาวาสนี่ก็ยังออกคำสั่งด้วยว่า หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อจึงพูดว่า จงลืมร่างกายของลูก รวมทั้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอยู่เสมอ ท่านทำให้ลูกตัดโยคะสติปัญญาออกจากร่างกาย และหมั่นหมายดวงวิญญาณอยู่กับดวงวิญญาณสูงสุด ดังนั้นลูกจึงควรจดจำพ่อ และจัดการติดยึดออกจากร่างกาย มีเรื่องราวของราชาที่เอาชนะการติดยึด ดัง

นั่นลูกเองจะต้องกลายเป็นผู้ชนะการตัดสินด้วยเช่นกัน นี่คือ สนามรบ หากลูกทำความผิดแค่เพียงน้อยนิดในสนามรบแห่งนี้ มายาจะกลืนกินลูก มีคำกล่าวที่ว่า จะเข้กลืนกินช้าง ไม่ใช่ว่าช้างลงไปในน้ำ แล้วจะเข้กลืนกินช้าง เปล่าเลย สิ่งนี้ใช้กับที่นี้ในเวลานี้ มีมหารัตน์ที่ดีมากที่อธิบายแก่ผู้คนมากมาย และยังดูแลศูนย์ด้วยเช่นกัน หากพวกเขาทำความผิดแค่เพียงน้อยนิด มายาก็จะกลืนกินพวกเขา มายากลืนกินพวกเขาจนกระทั่งพวกเขาหนีหายไปจากการเป็นเพื่อนกับพ่อ จากนั้นพวกเขาก็เข้าไปสู่โลกเก่า เหตุนี้เองลูกจึงต้องอยู่อย่างระวังตัวให้มากๆ เพราะนี่คือ การชกต่อยกับมายา ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้อย่างชัดเจนมาก ไม่ใช่เป็นเพียงแค่การพูดว่า “เป็นความจริง เป็นความจริง” เช่นในหนทางบักดี พวกเขาพูดว่าจริงๆ ผู้นั้น ผู้นี้กำเนิดผ่านจุมูก และนั่นก็เป็นความจริง หนุমানกำเนิดจากลมและนั่นก็เป็นความจริง” เรื่องเล่าเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางบักดี ที่นี้เป็นเรื่องราวของความรู้ที่ลูกต้องเข้าใจ ลูกต้องรบกับมายา หลังจากมาเป็นของพ่อแล้ว ลูกมีการกระทำที่เป็นบาปก็จะถูกลงโทษถึงร้อยเท่า ดังนั้นบาบาจึงเตือนลูกอย่างมาก มองสิ เวลานี้บาบากำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและกำลังสอนลูกอยู่ เวลานี้ผู้นี้จะไม่พูดว่า โอ้ พระเจ้า! เปล่าเลย บราห์มาคือ ลูกชายของชีพบบา และจากที่เป็นบราห์มา เขาก็จะกลายเป็นวิษณุ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมา 16 องค์สมบูรณ์เต็มเหมือนพระจันทร์ จงให้ทานกิเลสทั้งห้าอย่างเต็มที่ และได้รับการปลดปล่อยจากกลางร้าย
2. หลังจากมาเป็นของพ่อแล้ว อย่าได้มีการกระทำที่เป็นบาป จงจัดการตัดสินของลูกออกจากร่างกาย และกลับมาเป็นผู้ที่เอาชนะการตัดสิน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่มีโชคหลายล้านเท่าและก้าวหน้าต่อไปเรื่อยๆ ด้วยการได้รับการหล่อเลี้ยงจากการแสดงความยินดีในชีวิต บราห์มิน

ในยุคบรรจบพบกัน บราห์มินมีความก้าวหน้าจากการแสดงความยินดีที่เติมเต็มด้วยความสุขพิเศษ พื้นฐานของการหล่อเลี้ยงในชีวิตบราห์มิน คือ การแสดงความยินดี จากรูปแบบของการเป็นพ่อ ลูกได้รับการแสดงความยินดีในทุกขณะ จากรูปแบบของครู คำว่า “ดีมาก ดีมาก” ในทุกขณะทำให้ลูกผ่านด้วยเกียรตินิยม จากสัทกูรู พรที่ลูกได้รับจากการแสดงทุก การกระทำที่สูงส่งนั้นจะทำให้ลูกประทับใจชีวิตที่ง่ายดายและเติมเต็มไปด้วยความยินดี ดังนั้นลูกจึงมีโชคหลายล้านเท่า เพราะลูกได้กลายเป็นลูกของพระเจ้า ผู้ประทานโชค และได้รับสิทธิ์ของโชคที่สมบูรณ์

คติพจน์: ผู้ที่ได้รับพรจากทุกคนด้วยการทำงานรับใช้ที่แท้จริงเท่านั้น คือ ผู้ที่โชคดี

*** โอม ขานติ ***